

**arbetsgruppen för
ufologi * box 5046
151 05 södertälje 5**

**nyhetsblad 11
juli - dec 1977**

BIBLIOTEK OCH ARKIV FÖR UFO-LITTERATUR

BIBLIOTEKSSERVICE

BIBLIOGRAFISK FORSKNING

INFORMATION - DOKUMENTATION

Telefoner:

Bibliotekarier:

Kjell Jonsson 0755/191 68

Redaktör, ansvarig utgivare:

Anders Liljegren 011/18 12 47

Recensioner, artiklar m.m.:

Håkan Blomqvist 08/28 74 33
eller 033/10 38 18

Årsavgift:

30:- som insättes på postgiro nr 49 07 14-3, Kjell Jonsson. Avgiften berättigar till att erhålla boklistor och nyhetsblad (4 nr/år) samt ger tillgång till AFU:s specialbibliotek för UFO-litteratur. Ytterligare upplysningar sändes på begäran.

AFU:s verksamhet bygger helt på ideellt arbete. Vi är mycket tacksamma för gåvor i form av böcker, tidskrifter och annat material med anknytning till UFO-frågan, eller för ekonomiska bidrag till vår bokfond för inköp av litteratur.

Eftertryck av material ur nyhetsbladet tillåtes under förutsättning att källa klart anges!

Astronauter & UFOs

James Oberg, en ung amerikansk vetenskaplig rymdjournalist, har gjort en detaljerad uppföljning av de påstådda observationer och uttalanden USA:s astronauter skall ha gjort i anknytning till oidentifierade flygande föremål (1). Svaret han kommer fram till är det inte finns några som helst underlag för spekulationer om att astronauterna skulle ha mött något för dem okänt eller ovanligt i rymden! I sin 25-sidiga artikel tar han i detalj upp fall efter fall där missförstånd, medveten bluff och förfälskningar samt närmast paranoida övertolkningar bidragit till att skapa mysterier av helt naturliga företeelser.

Bakom artikeln ligger en hel del källforskning där Oberg haft direkt hjälp av NASA (den amerikanska rymdflygstyrelsen), bl.a. av en av NASA:s främsta fotoanalytiker, Richard Underwood. Underwood har undersökt varje foto som förts tillbaka från rymden och har ett otroligt minne för detaljer. Enligt Oberg kan han identifiera tio år gamla rymdfoton, i vilken situation de togs och därmed leta fram bakgrundsinformation (färdplaner, originalnegativ och filmer). Underwood säger sig aldrig, under alla år, ha iakttagit något på bilderna som förblivit oförklarat.

(forts nästa sida)

★ Bibliografin försenad

Svensk UFO-Bibliografi har p.g.a. en serie omständigheter försenats. Vis av skadan vågar vi inte sätta ut någon ny tidpunkt (men vi hoppas på mars-april). Det rör sig om ett cirka 150 sidor stort arbete, där vi gör det mesta själva och där kraven på exakthet är mycket stora. Hav därför tålamod!

★ Dubbelnummer

Normalt skulle två nummer av nyhetsbladet ha getts ut i september respektive december i år. Arbetet med Svensk UFO-Bibliografi har dock tagit så mycket tid att dessa två nyhetsblad slagits samman till ett 'dubbelnummer', nummer 11, som härmed föreligger.

★ Dags för ny årsavgift!

Med detta nummer följer ett betalningskort för 1978 års avgift till AFU:s verksamhet. Denna gång är minimi-avgiften höjd från 20 till 30 kronor, ett nödvändigt ont för att få ekonomin att balansera! Framförallt återverkar postverkets portohöjningar på vår ekonomi.

UFO-litteraturen, främst amerikanska sensations-tidskrifter, vimlar av "dokumentation" om astronaut-observationer, skrivelser som villigt kopierats av t.ex. svenska UFO-tidskrifter och veckopress. Påstår någon i detta sammanhang att allt i denna flora möjligen inte skulle vara sanning, stämplas denne genast som 'vulgär-skeptiker' eller beskylls för att vara 'köpt av NASA eller CIA'.

Eugen Semitjov skrev för några år sedan en kritisk bok (2) där han bl.a. i ett kapitel tog upp 'mysterier' omkring rymdfärderna. Semitjov, som i rymdflygsammanhang är en av våra främsta sakkännare, beträdde för ufologer helig mark! Astronaut-händelserna har blivit betydelsefulla pusselbitar och 'bevis', inte minst för de som vill hävda att företeelserna är utomjordiska. Man tycker sig kunna peka på att främmande rymdskepp iakttagits i sin 'naturliga miljö', under spionage på (och kanske intervention med) våra egna små stapplande första steg ut i en oändlig rymd. Till råga på allt bedöms astronauter vara tränade människor med falkögon; en vanlig människa kan se fel, men aldrig en astronaut!

För att försöka illustrera vad Oberg tror sig ha funnit, skall jag presentera ett antal kända 'fall' av astronaut-iakttagelser. Tyvärr kan det bara bli ganska ytliga, korta referat ur en lång artikel; för en fylligare bild hänvisar jag främst till de i referenslistan uppräknade källorna. Oberg's artikel är dessutom mycket rikt illustrerad med fotografiska exempel på hur sofistikerade bluffmakare förvandlat något naturligt till något mycket, mycket mystiskt... Även om det hade varit intressant kan vi inte kosta på oss att i tryck återge dessa fotografiska 'stilblommor'.

Maj 1962/Mercury_7/Carpenter_

I UFO-litteraturen påstås att Scott Carpenter "fotograferade ett klassiskt tefatsformat UFO som förföljde kapseln". I verkligheten visar fotot en rymdballong som kastades ut från kapseln för att träna spårning och manövrering i rymden. Oberg fann, genom att gå till källorna, att både färdplan och radio-konversation från det aktuella tillfället helt bekräftar att de återopade fotona visar just denna ballong.

Okt 1962/Mercury_8/Schirra_

Walter Schirra iakttog "ett stort glödande föremål över Indiska Oceanen" (3). Fenomenet har identifierats som molnmassor belysta av blixtar från ett åskväder, enligt Oberg.

Maj 1963/Mercury_9/Cooper_

Gordon Cooper påstås ha sett ett grönt föremål då han passerade över Muchea i Australien, på sitt 15:e varv. Problemet är, enligt Oberg, att Cooper aldrig hört talas om händelsen fast han själv påstås ha varit huvudpersonen. Cooper, som i andra sammanhang "talat fritt om UFO", har inget minne av att den här händelsen skulle ha inträffat. Cooper lämnade NASA i slutet av 60-talet och har ingen orsak att hålla tyst om vad han ev. vet. Historien härstammar från en NBC-journalist i Australien och tycks inte särskilt trovärdig.

Juni 1965/Gemini_4/McDivitt & White_

Omkring 30 timmar efter start rapporterade McDivitt ett föremål i närhet av kapseln. Det tycktes cylindriskt "med armar som stack ut". NORAD - det amerikanska luftbevakningsorganet - kontrollerade i sin dator och föreslog Pegasus-2, en stor 'bevingad' satellit, men enligt prognosen borde Pegasus befinna sig mer än tusen engelska mil bort, medan det iakttagna föremålet befann sig ganska nära (4).

Nu visar det sig att NORAD vid sin förfrågan bara sökte efter föremål som skickats upp före Gemini, foljdaktligen tappade man bort Geminis egen slutstegsraket. Detta slutsteg hade tidigare iakttagits upprepade gånger på just den punkt i förhållande till Gemini-banan där nu det oidentifierade föremålet befann sig. McDivitt hade vid minst ett tidigare tillfälle i förstona misslyckats med att identifiera slutsteget, då det belystes kraftigt av det starka solskenet som alltid råder uppe i rymden. Dessutom hade McDivitt problem med ögonen, urin hade läckt ut och blandat sig med atmosfären i kapseln. Hans ögon var röda och tårade, han hade svårt att se.

Vid en presskonferens en vecka senare förklarade McDivitt att föremålet "liknade övre steget till en raket". Allt talar således för att det var Geminis eget raketsteg, men det vill McDivitt inte erkänna så här i efterhand. Enligt

Oberg använder astronauten istället 'fallet' som en biljett för att komma med i kända TV-program där han deklarerar att han inte kunnat identifiera föremålet och att han inte tror att någon annan kommer att kunna göra det heller. McDivitt fick ta del av Obergs utredning, men vägrar att kommentera den utförligt även om han låter förstå att han inte ser något fel i den. NASA har aldrig tvivlat på att det var Geminis slutsteg som sågs. Men ufologer kommer naturligtvis att tvivla!

Oberg riktar i samband med det här fallet kritik mot Condon-undersökningens handläggare av astronautrapporter - Franklin E Roach - för inkompetens. Roach tog även upp en annan observation från samma rymdfärd bland tre 'utmanande' fall (5). 'Föremålet' verkade vara en satellit och det är precis vad McDivitt tror att det var, konstaterar Oberg.

Ett foto taget av McDivitt, som den privata UFO-organisationen NICAP ansett vara "ett av de fyra bästa", har hämtats från en film astronauten tog ut genom det lilla kabinfönstret och som inte har något samband med den tidigare observationen. NASA och McDivitt är eniga om att det visar en stark solreflex från ett skruvhuvud. Någon (NICAPs ordf. vet ej vem) har på baksidan av organisationens kopia antecknat att fotot visar "McDivitts foto". På så lösa grunder publicerades sedan fotografiet som ett genuint, tror Oberg.

Dec 1965/Gemini 7/Borman & Lovell

I olika källor har reproducerats ett foto som tycks visa två sexkantiga 'lysande föremål' omgivna av ett 'kraftfält' (se bl.a. (3)). I verkligheten är det solreflexer mot två små raketdysor på kapselns främre kant. Originalfotot har retuscherats så att kanten av Gemini-kapseln försvinner mot den mörka bakgrunden. De två 'rymdskeppen' förefaller att sväva i tomma rymden... (6).

Sept 1966/Gemini 11/Conrad & Gordon

Conrad upptäckte ett föremål som rörde sig nära kapseln och tog några film-snuttar. NORAD föreslog - efter kontroll mot satellitprognoserna - Proton-3, ett ryskt laboratorium för utforskning av kosmisk strålning. Kalkylerna visade dock att Proton borde ha passe-

rat flera hundra eng. mil bakom Gemini. Vad man då inte tog hänsyn till - och som Oberg upptäckt - var att Proton-3 höll på att störta och därför rörde sig fortare än beräknat i sin bana. Efterkontroll mot satellitlistor, som Oberg gjort, visar att dessa varje gång fick korrigeras för Proton-3, p.g.a. att den höll på att störta.

Astronauternas visuella iakttagelser bekräftar Proton-3:s utseende: en kort cylinder med fyra stora, triangelformade solpaneler. Astronauternas fotografier av fenomenet, jämförda med modeller av Proton-3 (i ryskt museum) visar på klara likheter.

Nov 1969/Apollo 12/Conrad, Gordon, Bean

På utresan till månen - detta skulle bli den andra landningen av ett bemannat amerikanskt rymdskepp - rapporterade Conrad via radio att Apollo 'var förföljd'. Meddelandet snappades upp av journalister och kablades ut som en UFO-observation. Som alla vet, som med intresse följde de spännande rymdfärderna på 60-talet, gick samtalen mellan Houston-kontrollen och rymdkapslarna ofta i en raljant, skämtsam ton. Inte underligt därför att Apollo-besättningen vid detta tillfälle fällde kommentaren att de hoppades att 'förföljarna' skulle ha fredliga avsikter... Men opportunistiska journalister anade sensation och skrev en egen - men missförstådd - version av vad som hände (7).

Tolkningen av händelsen som en UFO base-ras till stor del på en feluppfattad avskrift av radiokommunikationerna mellan Houston och Apollo. Ufologer har tolkat samtalet så att astronauterna skulle ha sett en av skyddspanelerna lämna området (där dem borde vara och där den tidigare observerats) med stor hastighet. "Skyddspaneler" ökar inte bara farten och flyger iväg, således måste det ha varit en UFO!

I själva verket rör de kommentarer som citerats dockningsmanövrerna 33 timmar tidigare då Apollo gjorde sig fri från Saturnus-raketens slutsteg, sprängde bort de skyddande panelerna ('garaget') för att till slut 'vända' Apollo-kapseln och docka med den nu frilagda månlandarmodulen. Det var vid detta tillfälle som man såg en av skyddspanelerna (av sprängningseffekten) röra sig bort "med ganska hög hastighet, som om den fick en fart

av mer än en fot per sekund eller liknande". Orsaken till att man diskuterar vad som hände 33 timmar tidigare är naturligtvis att man vill försöka bedöma var skyddspanelen ifråga befinner sig när man ser det oidentifierade ljuset.

Vad astronauterna såg var ett ljusstarkt föremål som blinkade, troligen p.g.a. att det rullade runt i rymden och då belystes av solen. Allt talar för att det var en av skyddspanelerna, det finns ingen uppenbar anledning att tro något annat. "Citaten" i den svenska pressen bygger för det första på ett missförstånd, för det andra är de förvanskade och/eller felöversatta från amerikanska original. Studerar man översättningarna i detalj och jämför dem med det amerikanska materialet upptäcker man att även översättningarna brister i sakkunskap. Missförstånd läggs till missförstånd, sakfel till sakfel.

APRO:s forskningschef, dr James Harder, tar Apollo 12-fallet mycket allvarligt och anser att det är ett av de bästa bevisen på att NASA håller inne med information. I själva verket, menar Oberg, är NASA en mycket öppen organisation, kanske alldeles för öppen. Bl.a. kan vartenda foto som tagits inom NASA köpas från Institutionen av den som nu har råd. Denna förmån har flitigt använts av samvetslösa publicister som plockat bilder ut sitt sammanhang och publicerat dem som UFO:s, trots att det aldrig varit någon tvist om vad som fastnat på negativen...

Conrad säger: "Dom har varit på mig under åren därför att vi förföljdes av ett UFO på väg till månen. Det är, naturligtvis, inte sant. Killen som hittade på det gick igenom en avskrift av samtalet då vi såg vrakdelar och då vi skojade med markbesättningen om det. Han tog det ordagrant... Jag anropade markkontrollen och sa: "Hej, grabbar, vi är förföljda, det är ett blinkande föremål där ute". Någon skandalpublicist tog mitt uttalande och gjorde en djäkla historia av det. Men det finns ingen likhet med händelsen så som jag upplevde den".

Harder klassificerar Conrad som en 'kook', en galning. Conrads version bekräftas av både Gordon och Bean, hans reskamrater. I ett uttalande för UPI 1975 sade Bean: "Inte vid något

tillfälle såg vi något som inte hade samband med vårt rymdskepp, vare sig i månbanan eller under färden till och från månen".

Uttalanden om UFOs

I UFO-loren vandrar en mängd lösryckta citat, bl.a. uttalanden som påstås ha fällits av astronauter som Young, Mitchell, Cernan och Cooper. Ingen av dessa har - enligt Oberg - påstått att de sett UFOs eller främmande rymdskepp.

John Young är en av dem som flitigast åberopas. Vid en intervju den 27/11-73 sade han att "chanserna är stora att det finns intelligenta civilisationer på andra planeter". En rubriksugen journalist ändrade detta till "John Young säger att allt talar för att oidentifierade flygande föremål existerar". Innan någon visste ordet av hade rymdskeppstron fått en ny auktoritet...!

Å andra sidan har en rad astronauter uttalat sig negativt om UFOs, bl.a. Glenn, Grissom, Young, Gordon och Slayton. Svenskättlingen Aldrin, som for till månen i Apollo 11, såg enligt Oberg inget oförklarligt: "Det finns folk som påstår att det finns en konspiration för att dölja existensen av flygande tefat. Det är en massa skitprat", menar Aldrin.

Sammanfattning

Att bringa klarhet och reda i alla de fall av "astronaut-UFOs" som rapporterats är närmast ogörligt. Oberg lyckas - enligt min mening - inte lösa hela mysteriet, flera "fall" tas bl.a. inte upp i hans artikel. Argumentationen där Oberg försöker förklara Gemini 7-besättningens observation (8) som ett moln av avfall, blir svag när man jämför med den publicerade radiokonversationen. Uppenbarligen finns det luckor i Obergs presentation. Jag kan föreställa mig att han, som så många andra, 'vinklar' sitt material för att verka säker.

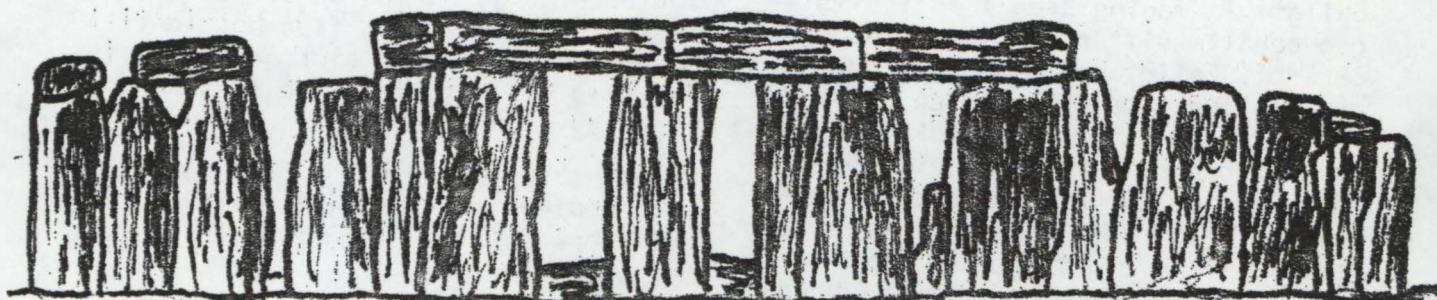
Men det är inte det som är det väsentliga. Vad som framkommit av Obergs utredningar är ett allvarligt indicium på att något är galet med ämnet "Astronauter & UFOs": Källkritiskt sett är i stort sett allt som skrivits om temat av undermåligt värde! Eller, för att nu citera Obergs slutord:

"Det sätt UFO-grupper och UFO-författare betar sig på, inger inte optimism för att bevis (för utomjordiska rymdskepp eller UFOs) - om de finns - kommer att upptäckas och bli korrekt utvärderade. Det vi lär oss av 'astronaut-UFOerna' är inte något om själva UFO-fenomenet, men en hel del om UFO-forskarna".

Anders Liljegren

Referenser:

1. James Oberg: Astronauts & UFOs - The Whole Story! Search Magazine, winter 1976, issue no. 129, s. 38-62.
2. Eugen Semitjov: De otroliga tefaten, Askild & Kärnekull, 1974, kapitel 7: Vad har astronauterna sett?, s. 103-127.
3. Jan Ove Sundberg: Måndramat som vi inte fick se i TV: plötsligt kom två flygande tefat in i bilden! Hemmets Journal nr 43/1975.
4. Se bl.a. Rehn: Tefaten är här! sid. 32-33 och Magnusson: Flygande tefat - vad säger vetenskapen? s. 20.
5. Franklin E Roach: Visual Observations Made by Astronauts, Ingår i Condon-rapporten, s. 176-209.
6. Se vidare: Bildbluff i Hemmets Journal, Nyhetsblad nr 4, s. 4-5.
7. 'Originaltexten' (missförstådd) torde finnas i den amerikanska SAGA - 'the magazine for men' - nr 40/1970, författad av Timothy Green Beckley och Harold Salkin. Den översattes bl.a. i Hemmets Journal (nr 8/75) och i GICOFF-Inf. (nr 2/75). Bo Ahlqvist använde samma 'observation' i Året Runt (nr 5/72), vilket Arvid Chræmer tyckte verkade 'välinformerat' och skrev av i UFO-Inf. (nr 8/72). Astronaut-temat behandlas rent allmänt även i UFO-Inf. nr 4-5/72 och nr 1/75.
8. Se främst Condon-rapporten, s.207-208.

Fragment från England...

Två och en halv mil öster om Warminster - det välkända 'fönsterområdet' i England - ligger Stonehenge. Detta märkliga byggnadsverk, som i alla tider mystifierat och debatterats av lärde och olärde! När man står inför detta Världens Åttonde Underverk och betraktar de 50 ton tunga stenblocken undrar man: Hur? Varför? Trots guidenternas förklaringar (kanske en smula lättvindiga många gånger) att stenåldersmänniskor byggde Stonehenge med religionen som drivkraft, och trots att broschyrerna talar om sol- och måndyrkare som offrade all sin tid och senare även sina korta liv för denna gigantiska stenkalendar, känner man tvivlet gnaga inombords. Hade folk verkligen tid att bygga sådana ting, när kampen för att överleva var det primära? Ja frågorna är många och svaren få.

Men Stonehenge är ingalunda ensamt i Wiltshire när det gäller mysterier från äldre dagar. Cirka 4 mil västerut från Warminster ligger staden Glastonbury, mest känd kanske för Abbey-ruinerna. Men till Glastonbury lär också en mycket märklig händelse vara förknippad. Hur mycket som är sanning och vad som är legend är svårt att fastställa, jag har tyvärr bara andras utsagor att gå efter. Historien är i korthet denna:

För cirka 100 år sedan försvann ett 90-tal personer spårlöst när de tog sig för att utforska det grottsystem som finns i stadens utkanter. Anhöriga mötte upp utanför ingångarna till grottorna, men vågade inte uppta sökandet av räddsla för att också de skulle förirra sig. Skräcken och sorgen var stor i staden tills man en vecka senare fann två av de saknade, ir-

rande runt utanför en av grottorna. Tyvärr blev glädjen kortvarig, ty det visade sig att bägge männen helt förlorat förståndet. De pratade hela tiden osammanhängande med avbrott för out-härdliga vrål, som kom de omkringstående att rysa. När till slut de stackars olyckliga blivit omhändertagna för vård på mentalsjukhus började rykten komma i svang. Ryktena spreds dels av de som funnit männen, dels av en vårdare på mentalsjukhuset. De hävdade att de hört lösryckta meningar om att de övriga försvunna skulle vara fångar långt nere i underjorden hos en främmande människoras! - Detta var alltså historien, som den berättades för mig i nådens år 1977. När detta skrives har jag intresserade som forskar i historien och jag hoppas därför få fram mera fakta.

Halvvägs mellan Stonehenge och Glastonbury ligger således Warminster, ett namn som är välbekant för de flesta ufologer. Warminster får nog enligt min mening även i fortsättningen behålla sitt rykte som 'fönsterområde'. Enligt medlemmarna i den mycket livaktiga UFO-klubben UFO-Info är Warminster mer besökt av 'tefat' än någonsin tidigare, vilket också bekräftas av en mängd tidningsurklipp. Självt hade jag tyvärr inte turen att få se något under de kvällar jag tillsammans med några av klubbens medlemmar besökte de berömda kullarna Cradle Hill, Clay Hill och Cop Heap.

Däremot hade jag turen att få träffa stadens mest berömda son: Arthur Shuttlewood. Han hotade med att komma ut med nya UFO-böcker inom kort och hade därtill ett par intressanta iakttagelser att förtälja om. Bl.a. var han och tre andra personer ute på en sen, nattlig 'sky-watch' på Cradle Hill när tre lysande klot kom farande mot dem, passerade och fortsatte rakt in i kullen! När kloten gick in i kullen lämnade de varken svett gräs eller några andra spår efter sig. Även under Cradle Hill finns grottor som UFO-Info har planer på att utforska inom en snar framtid.

En annan trevlig person jag träffade i England var utgivaren av Fortean Times, Robert 'Bob' Rickard. En utåtriktad herre som inte hesiterar att gripa sig an alla fenomen, av vilka slag det än må vara. I dagarna har han kommit ut med en bok betitlad 'Phenomena' (se recension i detta nr!), som är ett slags uppslagsbok över ett 60-tal olika former av forteanska fenomen. Begreppet forteana är ju närbesläktat med UFO och täcker upp det mesta, från Nessie till grod-regn. Alltså en stor pusselbit i den bild vi amatörforskare försöker lägga av 'fenomenologin'.

Du som läser detta har kanske någon egen upplevelse, händelse eller något reseminne du vill bidra med? Välkommen med inlägg!

Åke Franzén

FANTASTISK VERKLIGHET?

"...trots den etablerade vetenskapens idisslande av antitefatsdogmer, har dessa bägge sansade piloter, som årligen befordrar tusentals flygpassagerare, observerat ett genuint UFO. Varför, och åter varför, kan inte detta enkla faktum inses och erkännas?"

Denna indignerade fråga kommer från Boris Jungkvist, 43-årig tjänsteman från Häggvik norr om Stockholm, som skrivit det allra senaste tillskottet på bokhandlarnas tefatshyllor. Boken innehåller först och främst ett antal nya, fräscha svenska observationer som gör den läsvärd. Jungkvist

har genom ett flitigt forskande och skrivande i dagspressen kommit i kontakt med t.ex. officerare och piloter som haft intressanta upplevelser att berätta. Generellt värderar man ju observationsdata som emanerar från sådana skikt av samhället högre; Jungkvist har funnits där som en samlingspunkt för de som inte velat gå direkt till offentlighetens ljus med sina observationer av rädsla för repressalier. Synd bara att Jungkvist publicerar flygkapten Lars Berglunds upplevelse (s. 202-203) utan att uppmärksamma satellitexperten Björn Gimles utredning

som klart pekar på att det observerade var en satellitstörtning (se GICOFF-Information nr 3/74 s. 12-15, 22).

"UFO-en fantastisk verklighet" är lättläst och bra skriven, men vid sidan av de svenska fallen bjuder den på mycket litet av intresse för oss som läst de utländska klassikerna på området. Kapitlen, som ibland är litet ologiskt blandade, är oftast korta och koncisa, rakt på sak. Några nya aspekter tas dock inte upp. Innehållsmässigt är det precis samma UFO-bok som ett otal författare var för sig plitit med under de sista tio åren.

Från första till sista sidan gör boken reklam för en enda teori: ET-hypotesen. För er som inte märker det: Ni indoktrineras till tro på dessa fantastiska, utomjordiska flygande föremål. Likhets-tecknen mellan 'genuina UFO-observationer' (nya empiriska data) och 'utomjordiska föremål' färgar hela boken i en något 'fanatisk' verklighet. Jag har sagt det förr och kommer att upprepa det igen: Skall tefatssaken vinna gehör, och skall vi få igång en effektiv forskning, ja då måste vi visa upp en förutsättningslös attityd till det vi studerar - inte ensidigt vinkla problemet i ljuset av en speciell tro. För tro är vad det handlar om. Låt vi bli att stup i kvarten basunera 'rymdskeppens utomjordiska ursprung' skulle vi kanske befinna oss halvvägs mot ett socialt och vetenskapligt erkännande av vårt arbete. Jag kan klart förstå många kritikers inställning till UFO-frågan. Klara, väldokumenterade data kan inte i längden förnekas, men grumliga hypoteser som framhålls som rättesnöre och sanning - utan att det kan beläggas - blir verkligen läckra munsbitar för rubriksugna recensenter. Här måste var och en som aktivt engagerar sig i detta ämne ta sin del av ansvaret!

Jungkvists bok har här och där källnoteringar till svensk dagspress, egna undersökningar o.s.v., men på det hela taget är frånvaron av källor närmast lika total som i övriga svenska UFO-böcker. Där har vi ännu en orsak till genrens dåliga anseende! För att följa upp Jungkvists alla rapporter och påståenden skulle jag - som Göran Bengtsson (UFO-kritiker i Sydsvenskan) uttryckte det - få "grovarbeta i referensbiblioteket". Sådant material kan bara inte användas

av en riktig forskare, det blir bara spännande historier att berätta framför brasan! Jag står verkligen inte på Bengtssons sida, men sakfrågan UFO kommer inte upp på ett högre plan för en UFO-författare lärt sig sådana här enkla principer.

I sitt val av material gör Boris Jungkvist en del avstickare till fenomenets utmarker. Bermuda-triangeln har, såvitt jag ännu kunnat se, inget alls med UFO-fenomenet att göra (om man nu inte skall tro på amerikanska underground-skrifter, förstås). Tveksamt material är också det brasilianska Vintem-fallet - männen med blymaskerna - (sid. 119-122) och en del påstådda astronaut-observationer, som är i högsta grad odokumenterade. Försiktighet, försiktighet med sådant! Återigen munsbitar för våra kritiker! Varför ge dessa 'vargar' stora köttstycken att äta upp i offentlighetens ljus, när vi kan svälta ut dem genom en klar inriktning på rikligt dokumenterade, rena observationsdata, statistik, effekter på omgivningen, o.s.v.? Fenomenet är så oerhört komplicerat och intressant, med fantastiska aspekter och effekter att sådana här spekulativa avstickare framstår som helt onödiga.

I en lång rad fall har (para)psykiska fenomen konstaterats i anslutning till vittnen och UFO-händelser. Dessa fall (t.ex. 'Dr. X', Stella Lansing, Aveyron och nu senast Betty Hill) är betydligt bättre dokumenterade än merparten av de fall som presenteras i svensk UFO-litteratur. Varför 'censureras' sådant ut ur den svenska litteraturen?? Boris Jungkvist uppger till mig att han hyser stort intresse för dessa frågor, synd att detta inte fick återspeglas i boken. Här anser tydligen förlaget att 'parafysiska' data (och tolkningar) är olämpliga för publika sammanhang..

F E L Å R . . .

I hastigheten kom nyhetsblad nr 10 att ges utgivningsåret 1976 på förstasidan. Det skall naturligtvis vara 1977! Den tankspridde redaktören ber om ursäkt och hoppas att alla som tycker årtalsbeteckningen är viktig tar fram "10:an" och ändrar året. Tack!

UFO-Sverige-vänner undrar säkert varför organisationen helt förbigås i boken? Jungkvist säger till mig att UFO-Sveriges adress fanns med bland "UFO-tidskrifter i Sverige", men att den tyvärr föll bort i behandlingen på förläget. Författaren beklagar detta och hoppas att det inte skall få återverkningar på det redan förut spända förhållandet mellan de svenska, rapportsamlande organisationerna.

Kanske ställer jag för höga krav på svensk UFO-litteratur, men utan positiv kritik tror jag inte att vi kommer framåt i våra bedömningar och strävanden. Det är inte min avsikt att slå ned på individer och grupper, att sära eller oförtjänt 'skjuta i sank'. Ufologin befinner sig, tror jag, i ett omvandlingsskede. Vi håller på att skaka av oss gamla fördomar, dåliga data och re-

GUDARNA ÅTERVÄNDER

Brad Steiger är ett välkänt namn inom vad man kanske kan kalla UFO/ESP-facket. Hans litterära produktion är oerhörd även om kvaliteten inte alltid är den högsta. Tillsammans med Joan Whritenour skrev han på 60-talet bl.a. "Flying Saucers are Hostile" och "Allende Letters - New UFO Breakthrough". Båda böckerna blev omdiskuterade, mycket på grund av författarnas påstående att tefaten var fientliga.

Steigers senaste bidrag "Gods of Aquarius - UFOs and the Transformation of Man", representerar en helt ny linje. Man kan inte undgå att uppleva vilken oerhörd förändring ufologin genomgått på bara de senaste åren. 50- och 60-talens UFO-diskussion verkar mycket avlägsen. När man läser boken får man intrycket att UFO-rörelsen idag är något helt annat än vad den var tidigare. Steigers bok symboliserar på något vis denna förändring. Den nya attityden kan man också finna i titlar på utkomna UFO-böcker. Tidigare var det något i stil med "Flygande tefat - utomjordiska besökare", medan man idag hittar titlar som "Omens of Awareness".

Det är svårt att få en riktigt klar bild av författarens syn på UFO, kanske beroende på att han själv är något osäker i tolkningen, men en central tanke i boken är UFO-fenomenets parafysiska natur. Han utesluter inte helt ET-hypotesen men föredrar att tala om

na myter. Kanske löper vi då risken att skapa nya förfalskningar, men i så fall får vi väl leva med dessa tills de - i sin tur - upptäcks och avslöjas.

Slutomdöme: Jungkvists bok kan rekommenderas den som från början är inställd på att detta inte är hela sanningen om fenomenet UFO. Den är bitvis riktig spännande!

Anders Liljegren

Boris Jungkvist: UFO - en fantastisk verklighet - Göteborg : Zindermans, 1977. - 228 s. : ill.

o o o o o
o o o o o
o o o o o
o o o o o

våra parafysiska följeslagare. Vi och "dom" hör ihop och delar båda vår planet. "Jag är också övertygad om att ett slags symboliskt förhållande existerar mellan människan och UFO-intelligenserna. Jag tror att, på ett sätt som vi ännu inte känner till, behöver dom oss lika mycket som vi behöver dom... kanske jordens biologiska och andliga evolution är beroende av att det skapas balans mellan oss och våra kosmiska kusiner."

Men vi har många "kosmiska kusiner", både trevliga och otrevliga. I en stor del av boken beskrivs upplevelser av ockulta/mytologiska väsen, en typ av observationer som synes bli allt vanligare - även här i Sverige. Steiger själv berättar att han sett en gnomliknande varelse när han var liten. Märkligare är väl dock hans upplevelse av en lejonhövdad gudinna, vilken ger honom idéer till boken. "Många av tankarna i den här boken gavs till mig under den tid-bortom-tiden jag tillbringade med gudinnan. Ja, huvudupplägningen till den presenterades för mig vid detta tillfälle. Män och kvinnor som jag skulle möta under 1975 introducerades för mig på denna december natt." En grupp av författarens vänner upplever samtidigt under meditation samma gudinna.

Det vore naturligtvis lätt att avfärda dylika upplevelser som hallucinationer eller liknande men vi löser inte problemet på det sättet. Fenomenet är globalt,

jag känner själv till flera kontaktpersoner i Sverige som observerat mytologiska varelser. Den hinduiska apguden Hanuman har bl.a. dykt upp i sammanhanget. Ett sätt att betrakta varelserna är att se dom som arketyper, symboler i psyket. Många upplever i drömmar och visioner gudinnor och Steiger påpekar att vår mansdominerade tillvaro behöver balanseras av det kvinnliga. Han tar upp tanken i flera kapitel. Denna balansering har kommit till uttryck bl.a. i kvinnorörelsen, gröna vågen, moder-jord-känslan och religiöst i återupprättandet av Isis/Aphrodite-kulten.

Men vi är fortfarande långt ifrån att förstå väsendenas natur. Det behövs mycket forskning ännu. Ett sätt att forska är att utbilda vad Andrija Puharich kallar 'psykonauter'. I en intervju i boken säger han: "Jag anser att vi måste utveckla vad jag skulle vilja kalla en hel ras psykonauter - begåvade människor som kan korsa dimensionsbarriärerna. Och det finns sådana människor. Jag har arbetat med dom". Problemen är dock många, även Steiger konstaterar att varelserna ofta ljuger för oss, medvetet eller ej? "Änglar viska enbart falskhet", lyder ett ockult talesätt. Kanske något att tänka på i sammanhanget.

Kontakt med naturväsen är en del av fenomenkomplexet. Steiger intervjuar bl.a. David Spangler från Findhorn-samhället om deras kontakter med devor. Västerlandets människor har förlorat medvetenheten om dessa varelser och är ur balans med naturen. Men i den nya tidsåldern kommer kontakten att återupprättas och människan kommer att leva i harmoni med moder jord, påstår man.

DÄNIKEN ÄR OVETENSKAPLIG!

Kritiken mot Erich von Dänikens idéer om rymdbesök i mänsklighetens och jordens dimmholjda forntid har de senaste åren varit häftig. I ljuset av detta är Willy Wegners nyutkomna lilla bok "Däniken i sögelyset" av stort intresse, speciellt för mig som inte i detalj följt debatten om påstådda astronautbesök i forntiden. Jag tror att Wegners häfte på ett utmärkt och sakligt sätt sammanfattar vad mer sansade, vetenskapliga forskare sagt i frågan: Däniken skriver ovetenskapligt och är därför inte att lita på.

Tanken är inte på något sätt ny. Mystiker och ockultister har talat om liknande saker i århundraden. Rudolf Steiner påpekade ofta (1) att vi var på väg att bli medvetna om eteriska väsen och krafter och att detta skulle börja märkas i slutet på 1900-talet. Alice Bailey skrev redan 1922 (2) följande: "Deva-evolutionen och människan kommer under de närmaste fem hundra åren att bli mer medvetna om varandra och därför kunna samarbeta mera fritt."

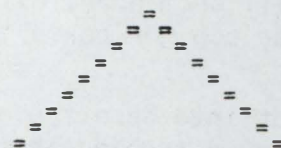
Det har sagts förut men det står väl ännu klarare nu - UFO-fenomenet är oerhört komplicerat. För Steiger är det en symbol för människans förändring och växande in i en större medvetenhet. Det står var och en fritt att tolka och förklara, och författarens försök är inte att förakta. Boken innehåller en hel del nytt material när det gäller kontaktpersoner och är väl värd ett studium.

Håkan Blomqvist

Referenser:

1. Dr Georg Unger: Flying Saucers - physical and spiritual aspects, 1958.
2. Alice Bailey: Letters on Occult Meditation, s. 182.

Brad Steiger: Gods of Aquarius - UFOs and The Transformation of Man. - New York : Harcourt Brace Jovanovich, 1976. - 264 s. : ill. med teckningar och fotografier. \$8.95.

Wegners teknik är att ta upp och i detalj analysera 5 enskilda historier som av Däniken menats vara 'bevis'. Naturligtvis finns det naturliga förklaringar till det mesta (om än inte allt!); förklaringar som i alla händelser ligger närmare till hands än Dänikens egna. Däniken har för (o)vana att utesluta uppgifter som inte stämmer med hans teorier, han överdriver och förvanskar fakta i inte oväsentlig grad och tycks fullständigt omedveten om sedvanliga principer för dokumenterande arbete. Dänikens förfat-

tarskap är uppeggande läsning för alla som av mer eller mindre dunkla skäl kommit att betrakta det ofta väldigt abstrakta begreppet "vetenskapen" som den lede fi till allt vad mänskligt framåt-skridande heter! Men mycket att använda för verkligt sanningssökande människor finns inte i hans böcker. Wegner belägger sin kritik med noggranna referenser till mer sakligt fotad litteratur, och häftet avslutas med en bibliografi över den litteratur som använts i arbetet.

"Dänikens böcker är uppenbart skrivna efter kvantitativa principer, och tål inte att värderas efter indiciernas kvalitet", konstaterar Wegner. En och annan läsare av kritiken frågar sig

SALIGA ÄRO DE SOM SE, MEN ÄNDÅ TVIVLA

Under 70-talet har intresset för forteana ökat kraftigt. Det har vuxit upp en stark rörelse med egna kongresser och tidskrifter av tämligen hög kvalitet. Gränsen mellan ufologi och forteana är också på väg att försvinna i och med de senaste årens utveckling på UFO-området och många ufologer kan idag ges beteckningen forteaner.

Robert J.M. Rickard är ett känt namn inom engelsk forteana. Han ger sedan några år ut tidskriften "fortean Times", av många betraktad som den ledande på området. Tillsammans med John Michell har han sammanställt vad man närmast får kalla ett forteanskt uppslagsverk. Här finner man allt från fall av grodor från himlen till snömannen. Bildmaterialet är enastående och gör boken lättläst och trevlig.

Men det är inte bara fråga om en lösarykten-bok. Alla händelser är försedda med ordentliga källor. Ett i mitt tycke stort plus är att författarna också har med ett kapitel där de försöker presentera en ideologi eller världsåskådning där dessa fenomen inte "glöms bort", utan kan passa in. Vetenskapen har med sin "mentala imperialism" uteslutit och förnekat allt som inte passar i deras lilla äggskalsmedvetande. En världsåskådning måste bygga på observationer av verkligheten där man inte utelämnar något fenomen därför att det inte stämmer med en teori.

Fenomenalism, vill författarna kalla sin syn på världen. "Som fenomenologer accepterar vi allt; tror inte fanatiskt på något, vi förklarar inte. De teorier

kanske ändå: Finns det inte något underlag för Dänikens data och teser? Nu finns det andra som - kanske mer seriöst - behandlat forntida teknik, traditioner och folktro (t.ex. svensken Henry Kjellson) utan att dra så häftiga och tvärsäkra slutsatser. Därför finns det ingen anledning att helt avfärda alternativ arkeologi, bara att varna för det lös-liga tänkande som sprids av Däniken och några av hans gelikar och efterapare.

Anders Liljegren

Willy Wegner: Däniken i søgelyset -
København : FUFOS, 1977. - 64 s. : ill.

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

vi framför är trevande och tillfälliga. Vårt studieområde är den mänskliga erfarenhetens innehåll, saker som händer, eller antas hända, eller påstås hända. Speciellt intresserar vi oss för den typ av märkliga fenomen, vilkas existens ligger någonstans mittemellan den hårda, fysiska verkligheten och drömmarnas psykologiska realitet."

Man skiljer på tre typer av verklighet: hård (fysisk), psykologisk och fenomenologisk, vilka står i ett aktivt samband och går i varandra. Vilka slutsatser kan man då dra av alla de fenomen som en fortean studerar: UFOs, apparitioner, snömän, monster, småfolk, ESP-upplevelser etc. etc? Michell & Rickard presenterar följande teori: "Från de bevis som samlats i denna bok föreslår vi att det finns principer eller aktiva krafter i naturen vilka vetenskapen hittills ignorerat, därför att de inte helt faller inom ramen för de fysiska lagar de studerar."

Det är på tiden att forteana-fenomen ordentligt undersöks och klassificeras. Michell & Rickards bok är ett steg i rätt riktning.

Håkan Blomqvist

John Michell & Robert J.M. Rickard:
Phenomena, a book of wonders. - London :
Thames and Hudson, 1977. - 128 s. : ill.
med foton, teckningar. Häftad £1.95,
inbunden £3.95.

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

NYTT PÅ BOKFRONTEN

Nancy Arrowsmith & George Moore: A field guide to the little people. - Macmillan, 1977, £5.95. (80 typer av 'småfolk', från små gröna män till håriga humanoider).

Charles Berlitz: Without a trace. -- Souvenir Press, 1977, £3.95, även Doubleday, 1977, inb. \$7.95. (Bermudatriangeln).

Jean-Claude Bourret: The crack in the universe. - Neville Spearman, 1977. - 240 s. ill., inb. £4.25.

Michael Harrison: Fire from Heaven - a study of spontaneous combustion in human beings. - Pan Books Ltd, London, 1977, 287 s. ill. foton, £0.80 ("Självantändning" hos människor).

Michael Hervey: UFO:s the American Scene. - St Martin's Press, New York, N.Y., USA, 1976, 224 s., \$7.95 (En samling amerikanska UFO-rapporter).

Hayden Hewes & Brad Steiger: UFO Missionaries Extraordinary - Pocket Books, 1976, \$1.75 (En studie av Herb Applewhite och Bonnie Lee Trousdale Nattles vilka under en tid ledde en apokalyptisk UFO-kult i USA).

Donald Menzel & Ernest Taves: The UFO Enigma, the definitive explanation of the UFO phenomenon - Doubleday, 1977, 297 s., inb. \$8.95 (Förklarar UFOs som meteorologiska och optiska fenomen).

John Magor: Our UFO visitors - Hancock House Publ., Canada, 1977, 256 s., ill. Inb. \$9.95.

Len Ortzen: Strange stories of UFOs. - Arthur Barker, 1977, £3.95. (Allmän UFO-bok).

Scott Rogo: The haunted universe. - Signet Paperback, 1977, \$1.50 (Den psykiska komponenten i UFO- och forteanaupplevelser).

Berthold Schwarz: UFO contactee Stella Lansing: possible medical implications of her motion picture experiments. - Småtryck från "American Society of Psychosomatic Dentist and Medicine", vol. 23:2. (Tankefotografering).

Billie Sea: Yes! Mountains. - Horlo Press, 16721 Hamilton Ave, Detroit, Mich. 48203, USA, 1976, 246 s., \$5.00. (En ufologs självbiografi. Innehåller bl.a. många psykiska upplevelser).

Frederick W. Smith: Cattle Mutilations: The unthinkable truth. - F.W. Smith, R.R. 1, Box 34, Cedar Mesa, Colo. 81413, USA, 1976, 82 s., \$6.00. (Apokalyptisk tolkning av mystiska händelser, mestadels i Colorado. Dödade djur, okända helikoptrar, etc).

Warren Smith: UFO Trek - Zebra, 1976, \$1.75. (Bl.a. kontaktfall, MIB, CIA).

Roger Stanway & Jenny Randles: UFO Investigation: a field investigators handbook. - BUFORA, 1976, £3.00

Brad Steiger: Mysteries of time and space - Dell, 1976, \$1.75 (Arkeologiska märkligheter, forteana, UFOs, psykiska fenomen).

Roy Stenman: Visitors from Outer Space. - Aldus Books, London, 1976, £3.25. (Ufologisk nybörjarbok).

Leonard Stringfield: Situation red: the UFO siege - Doubleday, 1977, 224s., ill. inb. \$8.95. (Allmänt om UFO, i Keyhole-stil).

David Tansley: Omens of awareness. - Neville Spearman, 1977, 320 s., ill., £5.35. (UFO, eteriska krafter, ESP, ockultism).

NYTILLKOMMEN LITTERATUR I
AFU:s BIBLIOTEK (URVAL)

Douglas Baker: The Occult Significance of UFOs. - cirka 65 sidor.

Loren E Gross: Charles Fort, the Fortean Society & unidentified flying objects. - Förf., 1976. - 113 s.

Loren E Gross: The mystery of the ghost rockets. - Förf., 1974. - 30 s.

Loren E Gross: The UFO Wave of 1896. - Förf., 1974. - 30 s.

Boris Jungkvist: UFO - en fantastisk verklighet. - se recension i detta nr!

Brad Steiger: Gods of Aquarius. - se recension i detta nr!

ETT JÄTTE-TACK till Boris Jungkvist som till biblioteket skänkt böcker, tidskrifter, tidnings- och tidsskriftsartiklar, kasettband, etc. Även stort tack till Köpings UFO-Förening för 5 kassetter med inspelade föredrag och program samt till Bertil Lundberg, Kåge, för 2 kassetter. Än en gång: TACK!

GAMLA FÖRESTÄLLNINGAR

I NY TAPPING

De flesta kulturella livsyttningar och föreställningar i vår tillvaro har en slående förmåga att återkomma med en nästan cyklisk precision. Det må gälla konst, mode, filosofiska eller religiösa uppfattningar. Vi behöver bara tänka på renässansen med dess återuppväckande av grekisk-romersk kultur. En mer aktuell företeelse är dagens mode med den 'nya' folklorestilen.

Men även när det gäller gränsvetenskaper som ufologi finner vi liknande mönster, något som påpekats av många av dagens ledande ufologer. Med denna artikel vill jag visa på en sida av detta mönster, där folktro, UFO och det ockulta möts. Somliga ufologer ser med ängslan på dylika undersökningar. UFO-ämnet är tillräckligt komplicerat ändå, menar man och gömmer huvudet i sanden. Inför ett uppenbart faktum.

Kanske är det ett sundhetstecken, en del av självbevarelsedriften, att inte bege sig in i det okända. Men om vi söker ny kunskap måste vi ta steget, samtidigt som vi behåller en fot stadigt på jorden. I Hynek & Vallée's utomordentliga bok "The Edge of Reality" förklarar Vallée problemet sålunda (1): "UFO-fenomenet tvingar oss att använda vår fantasi som aldrig förr, att tänka saker vi aldrig vågat tänka tidigare - kort och gott att modigt närma oss gränsen för vår erkända verklighet och genom att intellektuellt bearbeta dessa förbjudna gränser, möjligen öppna helt nya perspektiv. För många är ett sådant tänkande både skrämmande och ett hot mot deras intellektuella säkerhet."

Vem dödar och stympar boskap?

En typ av händelser som rapporterats allt oftare de senaste åren är, på ett okänt sätt, dödade husdjur och boskap. Denna typ av fall kom särskilt i ramp-ljuset i Colorado, USA 1967 med det välkända Snippyfallet som beskrivits i ett flertal böcker. Under de senaste åren har antalet rapporter av denna karaktär ökat och det rör sig nu om hundratals

"undersökarna har aldrig uppmärksammat det faktum att föreställningar identiska med dagens har uppträtt genom hela den skrivna historien och under former som varit anpassade till de troendes land, ras och sociala liv"

Jacques Vallée i Passport to Magonia - from folklore to flying saucers.

väldokumenterade fall. En speciallitteratur på området har även börjat växa upp (2).

Redan Charles Fort omnämnde 'animal mutilations', som idag har blivit den gängse beteckningen på dylika händelser. I maj 1810 uppträdde i Ennerdale, på gränsen mellan England och Skottland, något som kunde döda sjua åtta får varje natt. Det underliga var att fåren inte var uppätta utan bara saknade blod när man fann dem. Vid andra liknande händelser observerades något som påminde om en varg trots att vargen var utrotad sedan över hundra år (3).

De flesta hutida rapporter har kommit från USA:s mellersta stater: Minnesota, Nebraska, Kansas, Oklahoma, Arkansas men även från England, Frankrike och Sydamerika. Dödade och försvunna djur är i och för sig inte speciellt märkligt då man i många fall kan misstänka att tjuvar ligger bakom. Men som vi skall se pekar ett stort antal fall i en annan riktning som inte låter sig lika lätt förklaras.

1973-74 var två 'flap-år' vad gäller dödad boskap. I den lilla staden Canby i södra Minnesota fann - den 5 nov. 1973 - Gary van Hyfte en död ko på ägorna (4). Det underliga var inte att kon var död utan att den saknade juver, öron, tunga och svans vilka hade skurits bort med kirurgisk precision. Kroppen var också fullkomligt tom på blod. Sheriff Dennis Kamstra undersökte kon men kunde inte ge någon förklaring. Varför hade man inte tagit köttet?

Gemensamt för ovannämnda typ av fall är att djuren fått vitala organ som ögon, tunga, könsorgan etc. bortskurna samt

att de helt saknar blod. Spår efter förö-
varna rapporteras sällan trots exempelvis
nyfallen snö. Sheriff Simpson som delta-
git i flera undersökningar säger: "Om man
tar ett djur, även om man pumpar blod ur
det, så kommer man att spilla åtminstone
lite på marken. Det är enda sättet. Och
försök inte förklara det med koagulering
- en del av dom djur vi tittat på var
fortfarande varma."

Myndigheterna i flera stater är oroad
och konfunderade över det stora antalet
rapporter om dödade djur. Några förkla-
ringar har man inte och spekulationerna
rör sig från allt mellan djävulsdyrkare
till hemliga militära experiment. Det är
som att jaga ett spöke, enligt sheriff
Simpson. Man har inga ledtrådar, inga
spår, inga fordon att misstänka, inga
fotspår.

Som om det inte räckte med detta problem
har ett antal andra faktorer kommit till.
I Montana-tidningen 'Great Falls Tri-
bune' kunde man den 11 febr. 1972 läsa
(5): "Sheriffhögkvarteret i Cascade Coun-
ty, som varit aktivt inkopplat på att
undersöka rapporter om spökflygplan och
dödad boskap över hela länet de senaste
månaderna, har nu fått befatta sig med
ännu mer förbryllande rapporter. Dessa
berättar om stora, håriga varelser vilka
observerats i närheten av de områden där
flygande objekt, starkt lysande pulse-
rande ljus synes ha landat."

Den kirurgiska precisionen i stympning-
arna leder tankarna till ett humanoid-
fall som inträffade i Bolivia 1968 (6).
Klockan var sex på kvällen i den lilla
byn Otoco i sydvästra Bolivia när senora
Valentina Flores gick ut för att samla
ihop får och lamadjur till en inhägnad.
När fåren var samlade och hon kom med
lamadjuren upptäckte hon en liten varels-
se, ca 1.10, som var i färd med att
medelst ett litet tubliknande instru-
ment döda hennes får. När hon försökte
köra bort varelsen kastade den instru-
mentet som en bumerang mot henne och
hon fick skärsår på armarna. Vid sin
sida hade humanoiden en plastliknande
väska med delar från fåren. Plötsligt
hördes ett ljud och varelsen var för-
svunnen. Efteråt konstaterades att 34
får dödades och hos varje får saknades
delar av matsmältningsorganen.

Puerto Rico-händelserna

Mellan februari och juli 1975 inträffade
på Puerto Rico ett stort antal fall av

samma typ som rapporterats från USA.
Dödade och stympade djur återfanns i
samma område där man observerat UFOs och
håriga varelser (7). Händelserna har
noggrant undersökts och dokumenterats
av ett flertal experter. Sammanlagt rör
det sig om ca 300 dödade djur.

Liksom i de amerikanska fallen åter-
fanns djuren helt utan blod och med vi-
tala organ borttagna. I fem av fallen
observerades ett hårigt, okänt djur
springande från platsen. Don Cecilio
Hernandez, 65, som under några nätter
förlorade 35 höns såg en varelse som
liknade en stor, ullig massa vilken
snabbt och tyst förflyttade sig från
platsen.

Den mest intressanta närobservationen
gjordes den 18 april 1975 av Orlando
Franceschi (8). Klockan var åtta på
kvällen när han tittade ut genom fönst-
ret mot bakgården. Där fick han se nå-
got som han först tog för en hund som
passerade. Förbryllad tog han med sig
en spade och gick ut. På gården stod
en varelse ca 1.30 m med långa öron
och nos, två svarta punktformade ögon
och käkar som en apa. Den gick som en
zombie, vaggade fram och tillbaka.
"Jag kände att den skulle attackera mig
så jag slog till den med spaden... Jag
träffade den på bröstet med spaden och
smällen var ordentlig. Efter slaget
backade den men utan ett ljud... den
rörde sig som om den flöt." Efter ett
andra och tredje slag föll Orlando och
kände sig helt paralyserad. När han
vände sig om var varelsen borta och pa-
ralyseringen hade släppt.

Samma natt rapporterade fem män att de
observerat en "konstig dvärg" och en
tupp hittades död nära Orlandos hus. I
dessa fall går det inte att fastställa
ett definitivt samband mellan UFOs och
de dödade djuren men de har uppträtt
samtidigt i samma geografiska områden.

Den nya Bigfoot-vågen

Snömannen i Himalaya, Bigfoot i USA och
Sasquatch i Canada. Vi finner samma feno-
men över praktiskt taget hela världen.
Biologen Ivan T. Sanderson var en av de
första att grundligt studera dessa fall
och han presenterade resultatet redan
1961 i "Abominable Snowmen: Legend Come
to Life". De flesta observationerna ta-
lar om håriga varelser som luktar illa
och utstöter ett skärande skrik. Liksom
i UFO-rapporter finns det fall från det

rent fysiska till det paranormala upplevelsefältet.

John Keel konstaterar att det rör sig om två huvudkategorier av varelser (9). Den första synes vara en hittills okänd biologisk varelse, ett djur. Den andra är troligen en paranormal företeelse, en tillfällig materialisation. Den försvinner utan ett spår, har fosforescerande ögon och rapporteras ofta i samma områden som UFO-fenomen.

Don Worley, amerikansk ufolog, presenterade vid CUFOS-konferensen 1976 (10) resultaten av de undersökningar han gjort i fråga om Bigfoot-fall. Han pekar särskilt på sambandet mellan dessa varelser, UFOs och psykiska fenomen. Här följer en kort sammanställning av några av de berörda fallen:

Beaver County, Pennsylvania:

Två flickor såg varelse springa in i skogen med en lysande glob i handen. Senare observerades ett UFO sväva över området och en ljusstråle sändes ut.

Penn, Pennsylvania:

Tre kvinnor kom körande på en skogsväg. De observerar ett metalliskt, rektangulärt föremål landa. Tre aplika varelser kommer ut och springer in i skogen.

Fayette County, Pennsylvania:

Kraftigt lysande ljus svävar över en skog. En kvinna i närheten hör ett surrande, skramlande ljud på verandan. Hon tar fram ett gevär och går ut för att undersöka. När hon öppnar dörren står en aplik varelse ca 2 meter ifrån henne - hon skjuter, men apan försvinner liksom i ett ljussken. Året innan hade en annan person skjutit på "apan" varvid den också försvann i ett ljussken. Vid detta tillfälle hördes dock springande steg från platsen trots att ingenting kunde iakttas visuellt.

Det finns flera andra fall där man avlossat skott från mycket nära håll och hört ljudet när kulan träffat sitt mål, men varelsen har bara vänt och gått vidare. Om det rörde sig om rent biologiska varelser borde de åtminstone efterlämna blodspår, hårrester eller liknande.

I augusti 1972 dök en märklig varelse upp i Roachdale, Indiana, USA (11). På familjen Randy och Lou Rogers' gård började det med att man hörde okända

ljud som inte påminde om något djurs. Samtidigt med ljuden observerar grannfamiljen en kväll ett starkt ljus på sina ägor. Ljuden blir starkare för varje natt och nu hörs att någon bankar på husets väggar och fönster. En kväll tar Randy mod till sig och springer ut, beväpnad med ett gevär. I mörkret hinner han se en enormt bredaxlad figur springa mot kornfälten. Varelsen stinker av en ruten doft liknande döda djur eller gammalt avfall.

Efter ett antal observationer får familjen Rogers klart för sig att den är hårig och svart som en stor gorilla. "Det konstiga", berättar fru Rogers, "var att vi aldrig såg några spår, inte heller när den sprang över lera. Den sprang och hoppade men det var som om den inte rörde något. När den sprang genom gräs kunde man inte höra något av dess fotsteg. Och ibland när man tittade på den verkade det som man såg igenom den."

Familjen Burdine som också bor i Roachdale fann en kväll att över sextio höns bokstavligen slitits itu men ingenting hade ätits upp. Efter några timmar återvänder förövaren. Två av familjemedlemmarna ser varelsen i ljuset från billyktan, stående i dörren till höns huset. Den ser ut som en stor gorilla. Man skjuter mot den men den bara springer därifrån. Herman Burdine tycker efteråt att det är märkligt, då han lätt träffar kaniner på det avståndet. Familjen undersöker de sammanlagda skadorna och finner att totalt 110 höns dödats på samma vis - de är uppslitna och tömda på blod.

Bärsärkagång

En av de mera noggrant dokumenterade händelserna inträffade natten mellan den 25 och 26 oktober 1973, nära staden Greensburg i Pennsylvania. Den amerikanske psykiatern Berthold Schwarz undersökte fallet; vilket sedermera presenterades i Flying Saucer Review (12).

Kl 9.00 på kvällen den 25:e ser farmaren Stephen Pulaski och ca 15 andra vittnen en lysande kula sväva över ett fält. Stephen samt två andra personer ger sig av i bil för att närmare undersöka föremålet. När de närmar sig mattas billykorna samtidigt som föremålet sakta sänker sig ner mot fältet. Det är ca 30 m (100 fot) i diameter och format som en

stor kupol. Ljud likt en gräsklippare hörs.

Vittnena får nu syn på två varelser som går längs ett staket. Båda varelserna är längre än staketet vilket är ca 1.80. De är fullständigt täckta av långt, mörkgrått hår och armarna når nästan ner till marken. De utstöter ljud som när ett barn skriker eller gråter. En stark doft liknande bränt gummi känns i luften. Stephen, som har ett gevär, skjuter tre skott i den första varelsen när den närmar sig vittnena. Den utstöter ett ljud, rör ena handen mot den andra varelsen, varvid det lysande föremålet plötsligt försvinner, även till ljudet. Varelserna vänder och går in i skogen.

Stephen larmar polisen som anländer 9.45. Konstapel Byrne och Stephen undersöker området för observationen. De ser en självlysande 'ring' på fältet. När de står där hör de kraftiga ljud från skogen, som om någon kommer gående. Stephen ropar att något kommer ut från skogen mot dem. Han är vid det här laget ganska uppskärnad och Byrne anser det bäst att retirera. De återvänder till huset och larmar Westmoreland UFO Study Group, som leds av Stan Gordon.

Gruppen anländer omkr 1.30 och tillsammans beger sig personerna ut till fältet. Klockan 2.00 börjar en tjur föra oväsen i en inhägnad intill och Stephens hund blir också orolig. Den stirrar stadigt på en punkt vid skogskanten, men ingen ser något. Plötsligt börjar Stephen vackla fram och tillbaka samtidigt som han gnuggar sig i huvud och ansikte. Hans andning ökar kraftigt och han utstöter ett djuriskt morrande läte. Två av vittnena, Stephens far och George Lutz försöker lugna honom men han kastar dem till marken.

En annan i gruppen, Dennis Smeltzer, börjar känna sig yr och svag. Ytterligare en person känner andningssvårigheter. Under tiden springer Stephen runt och väsnas som ett djur. Han kollapsar sedan med huvudet mot marken. När han kvicknar till ropar han: "kom inte hit, den är här, gå tillbaka!" Alla i gruppen känner nu en svavelliknande doft. De hjälper Stephen tillbaka; medan de går mumlar han om världens undergång. Efter en stund kvicknar Stephen till och säger att han mår bra.

MISSA INTE!
UFO-Sveriges riksstämman i Stockholm den 18 mars 1978. Den startar kl. 14.00 i Folkets hus vid Norra Bantorget. Bland aviserade föredragshållare och debattdeltagare märks Per Ragnar, astronomen Aage Sandqvist, överstelöjtnant Anders Hjulström, red. Anders Palm, centerparti-politikern Anders Gernandt samt FOA:s Sture Wickerts. Biljetter kan - och bör, för den som vill vara säker om en plats - beställas från Köpings UFO-Förening, postgiro 74 51 9Q-9. Pris 20:--/st

En tid efter upplevelsen gör psykiatern Berthold Schwartz en undersökning av fallet och speciellt då Stephen. Det står klart att han inte varit fullt medveten om vad som hände honom på fältet. Han säger: "Jag vet inte vad som hände ute på fältet, eller vad dom andra grabbarna berättat för dig, men jag kände mig som ett djur."

Studiegruppens teckningar av de varelser som observerades i närliggande områden, och som återges i FSR, visar en slående likhet med medeltidens målningar av varulvar. Dr Schwartz sammanfattar: "Kan föreställningarna om varulven som de lever kvar idag i drömmar och påstådda psi-fenomen ha ett stänk av sanning i gamla och glömda UFOvarelse-observationer? Om vi vred klockan tillbaka fyra sekler, skulle diagnosen av Stephen bli att han led av lykantropi?" (Lykantropi = föreställning av att vara en vargmänniska.)

Folktroväsen

När man läser ovanstående rapporter behöver man inte vara expert på folktröföreställningar för att inse att här har vi ett fenomen om vilket det berättats i alla tider och hos praktiskt taget alla folkslag. Det är de gamla föreställningarna om vampyrer och varulvar som nu dyker upp men med en annan referensram. Nu är de hitsatta av 'rymdmänniskorna' i experimentsyfte. Som alltid när det gäller fenomen av den här typen måste vi vara noga med att skilja på fenomenet i sig och tolkningen av det.

Om vi går tillbaka i historien och studerar gamla källor i religion och folktro

finner vi i huvudsak två grundläggande föreställningar som är applicerbara på vår fenomenkategori:

- A. Förmågan att förvandla eller projicera medvetandet till en animal form.
- B. Förmågan att tankes skapa väsen - exempelvis i djurgestalt - vilka kan utföra handlingar.

Det är mestadels en tämligen sorglig läsning att gå igenom gamla källor till dessa upplevelser. De består av en sällig blandning av vidskepelse, hysteri, psykokatologi och synbarligen äkta paranormala händelser. Under medeltiden förvärrades situationen ytterligare av kyrkan som väl aldrig insett innebörden i ord som medmänsklighet och tolerans. Personer som på något sätt associerades med häxeri eller trolldom torterades och brändes i guds namn. Lyckligtvis ingrep till slut upplysta män och fick slut på eländet.

Föreställningen om att vissa människor kan förvandla sig till djur finns beskriven både i primitiva kulturer och högkulturer. Mytologin berättar ofta om sådana händelser. I de nordiska gudasagorna talas om hamnskifte, att själen kunde byta hamn. "När själen på detta sätt lösgjorde sig från kroppen, tröddes den stundom ikläda sig en yttre gestalt. Vanligen materialiserade den sig då i skepnaden av ett djur. För denna företeelse, själens frigörelse och individens växling av gestalt använder man begreppet hamnskifte. ... Skalden Egil Skallagrimsons farfar Ulf var hamnskifteskunnig" (13).

Även den gamle kyrkofadern Augustinus skriver i Gudsstaten om hamnskifte: "I sömn eller trance kunde människans vålnad /Phantasm/ lämna kroppen och visa sig för andra i kroppslig, djurisk form, medan den omedvetna personen upplevde sig vara i en sådan form och handla därefter." (14) Under medeltiden talades ofta om häxor och trollkarlar som med magi kunde förvandla sig till djurskepnader och färdas genom luften. örter som belladonna eller narkotiska preparat användes för ändamålet. Det är mycket troligt att dessa kemiska ämnen åstadkom medvetandestånd som idag skulle kallas astral projektion och sedan gjorde fantasin eller kanske magikunskapen resten.

Ett intressant fall från medeltiden lyder sålunda: En man anklagades för trolldom men man kunde inte få fram något bevis. En bonde från lokalbefolkningen skickades till fängelset för att framtvinga en bekännelse av mannen. Fången fick tillåtelse att i hemlighet döda en ko för en av sina ovänner. Efter mycken övertalning antog mannen erbjudandet. Nästa morgon fann man kon mycket illa sargad. Trots detta svor vittnen vilka vaktade mannen att han inte lämnat cellen utan sovit djupt hela natten. (15)

Den andra möjligheten, att skapa en varelse som kan utföra handlingar både onda och goda är också en universell företeelse. Med magi skapades ett väsen, ofta i djurform, som sedan kunde sändas på uppdrag. Häxor ansågs ha tjänande andar /familiar/ i olika djurskepnader. För att kunna fortsätta existera krävde de kraft och ibland blod (16). I den judiska mystiken talas om golem, en på magisk väg skapad varelse som kunde utföra handlingar på order. I svensk folktro finner vi namnet spiritus, ett litet väsen som kunde utföra allehanda tjänster. För att inte försvinna krävde den en daglig dos av saliv eller blod.

Några ockulta källor

En av 1800-talets mest kända kabbalister var Alphonse Louis Constant, mera känd som Eliphas Levi. I en av sina böcker ger han följande förklaring till varulvsfenomenet (17): "Vår siderala /astrala-HR/ kropps utseende formas efter våra tankar och i längden modifierar den även den materiella organismen. Låt oss nu vara djärva att påstå att varulven är intet annat än den siderala kroppen hos en människa vars primitiva och blodtörstiga instinkter motsvaras av vargens."

Ett mera närliggande praktiskt exempel på ovanstående teori finner vi hos Dion Fortune som påstår att hon under sin tid som ockult novis av misstag råkade skapa en varulvsform (18): "Jag hade blivit mycket sårad av en person som jag med stor uppostring hade hjälpt och kände mig starkt frestad att hämnas. En eftermiddag, vilande på min säng, grubblade jag över min förbittring och medan jag grubblade närmade sig sömnen. Tankar infann sig att bryta alla spärrar och gå bärsärkagång. Den gamla nordiska mytologin dök upp i mitt medvetande och jag tänkte på Fenris, nordens fruktansvärda varg."

När författarinnan ligger och ruvar på denna tanke känner hon plötsligt en sugande rörelse i solar plexus och vid hennes sida materialiseras en stor varg, vilken sedan försvinner ut ur rummet. Hennes lärare förklarar att skapelsen är en projektion av hat och hämndgiriga tankar och således en del av henne själv. Hon måste förstöra den psykiska formen annars får den en egen fri existens. Denna mindre trevliga uppgift lyckas och varelsen försvinner.

Upplevelsen låter naturligtvis fantastisk men faktum är att de flesta mysterieskolor av både nyare och äldre datum lär ut metoder att skapa s.k. elementarväsen - tankeformer. I 'Magic and Mystery in Tibet' berättar Alexandra David-Neel hur hon av munkarna får lära sig att skapa en tulpa - en självständig tankevarelse. Hon drar sig tillbaka i ensamhet och ägnar sig åt att meditera på den form hon vill skapa - en gladlynt munk. Efter flera månader börjar munken ta form och materialiseras. Till en början kommer den endast när hon kallar på den men efter hand blir den mera verklig och de andra munkarna tar varelsen för en verklig människa.

Från att ha varit en jovialisk munk förändras nu formen efter hand till att bli mera demonisk och författarinnan inser att hon måste förstöra formen annars kommer den att ta överhanden. Men arbetet blir inte lätt, det tar henne ca sex månader innan munken helt försvunnit. Anta att hon istället beslutat skapa en vargform och inte förstört den, kanske skulle då någon ensam vandrare rapportera att han observerat en varulv? De flesta ockulta författare är ense om att en dylik varelse som ej förstörs blir en sorts vampyr som med alla medel försöker behålla sin form. Den söker då stjäla energi och/eller blod från djur.

Det är intressant att se att dagens parapsykologer börjat forska i ovanstående typ av fenomen. En forskargrupp i Toronto, Canada beslöt sig för att skapa en varelse som de kallade Philip. De tankekonstruerade honom bit för bit och efter en längre tid kunde de börja kommunicera med honom och till slut kunde han även åstadkomma fysiska fenomen som t.ex. att flytta bord (19).

Att åstadkomma en tankeform av en varelse är tydligen ingen omöjlig uppgift

men att materialisera den är en annan sak. Det är vissa speciella personer, ofta medier, som har denna förmåga. De avger en substans som givits namnet ektoplasma, som sedan kan användas av 'anden' för att manifesteras sig i. Det polska mediet Kluski materialiserade enligt uppgift (20) en rovfågel, ett lejon och en människoliknande apa. Alla varelser avgav en skarp stank.

John Keel ger följande kommentar till manifestationsprocessen (21): "För att kunna materialisera sig och ta bestämd form verkar dessa varelser behöva en energikälla; en eld eller ett levande väsen - en växt, ett träd, ett medium (eller kontaktperson). Vår vetenskap har ännu inte nått dithän att kunna ge någon arbetshypotes för denna process. Men vi kan anta att varelserna behöver biologisk energi som de sedan omstrukturerar till en fysisk form. Kanske är det orsaken till att hundar och andra djur så ofta försvinner i flap-områden. Måhända används dessa djurs levande celler av de 'ultraterrestriella' för att skapa former som vi kan se och uppleva med våra begränsade sinnesorgan. Eventuellt är människors och djurs blod nödvändigt för denna process."

Ett exempel på en varelse skapad som en skyddsande fann jag i en publikation från gränslandets forskare i USA (22). Där berättas om en man som bodde i ett 1400-talshus i Kent, England. Han upplevde att någon passerade genom huset men kunde inte se något. Två klärvoajanta personer kontaktades för att undersöka fallet. De rapporterade att det rörde sig om en artificiellt skapad varelse med björnkropp och varghuvud. För mycket länge sedan, berättar de, slog några flyktingar läger där huset nu står. De hade skapat en skyddsande med denna form men inte förstört den när de lämnade platsen. Den fortsatte följdaktligen att vandra samma väg som den blivit beordrad, och hade sitt tillhåll i en liten vattensamling nära lägret. Nu ordnades så att den inte passerade genom huset utan gick en annan väg.

Slutsatser

Ovanstående mer eller mindre väldokumenterade upplevelser har jag valt ur ett mycket stort material. Det finns en mängd källor att ösa ur när det gäller dylika händelser. Jag kan naturligtvis inte intyga sanningshalten i rapporterna utan de får stå som de beskrivs. Vad jag velat

visa är att dagens UFO-varelser rent fenomenmässigt har stora likheter med de väsen som beskrivs under andra omständigheter och med en annan referensram. Dessa jämförelser representerar en alternativ tolkningsmöjlighet. Våra 'energiväsen' är uppenbarligen en del av UFO-fenomenet men förklarar inte alla aspekter. De varelser jag här talar om syns alltid ha varit våra följeslagare på jorden, och vi borde söka förstå deras natur, typ av medvetande, relation till människan samt manifestationsprocesser. Naturligtvis är inte alla väsen av samma negativa art som beskrivits, men jag har velat visa på den sidan eftersom den blivit mera aktuell den senaste tiden.

Under tiden jag arbetat med artikeln har en mängd nya observationer gjorts bl.a. i England och Frankrike. Det verkar vara en global företeelse som blir allt vanligare, eller kanske beror det på att rapporteringen är effektivare nu och undersökarna flera till antalet? Förmodligen kommer många, speciellt från det religiösa hållet, att kritisera framställningen och påstå att "det här är bara demoner som hemsöker jorden under den sista tiden", och som man inte skall bry sig om. En sådan typ av naivt, förenklat tänkande har ingenting att göra med seriös forskning. Vi måste istället gå lugnt, sakligt och metodiskt tillväga; undersöka, dokumentera och jämföra för att förhoppningsvis till slut kunna klarlägga fenomenens natur.

Som Jacques Vallée uttalade i början av artikeln, så måste vi vara öppna för alla möjligheter och pröva nya vägar när det gäller UFO-fenomenet. Det innebär också att vi kan komma att göra misstag, att hypoteserna ibland blir alltför vidlyftiga, men det är kanske det pris vi måste betala för att komma till klarhet om UFO-gåtan.

Håkan Blomqvist

Referenser:

1. Allen Hynek & Jacques Vallée: The Edge of Reality, Chicago 1975, s. 1
2. Frederick Smith: Cattle Mutilations, The Unthinkable Truth, Colorado, USA, 1976.
R. Donovan & Keith Wolverton: Mystery Stalks the Praire, Raynesford, USA 1976.
3. Charles Fort: Lo!, New York, cop. 1941, s. 102-107.
4. Jerome Clark: Strange Case of the Cattle Killings, Fate, aug. 1974, s. 79-90.

5. Oui, maj 1977, s. 130.
6. Oscar A Galindez: Violent Humanoid Encountered in Bolivia, FSR vol 16:4, s. 15.17. Svensk övers: UFO-Inform. nr 9/1970, s. 14-16.
7. Sebastian Robiou Lamarche: UFOs and the Mysterious Death of Animals, FSR vol 22:5 s. 15-18 samt vol 22:6 s. 6-10. Svensk övers.: UFO-Information nr 5/76 s. 12-13 och 6/76 s. 4-5.
8. Ibid. vol. 22:6 s. 7-8.
9. John Keel: Strange Creatures from Time and Space, London 1975, s. 125-133.
10. Don Worley: The UFO-related Anthro-poids, Proceedings of the 1976 CUFOS Conference, s. 287-294.
11. Jerome Clark & Loren Coleman: The Unidentified - Notes toward solving the UFO mystery, New York 1975, s. 14-19.
12. Berthold Schwarz: Berserk, a UFO Creature Encounter, FSR vol. 20:1 s. 3-11. Dansk övers.: UFO-Nyt nr 6/75 s. 234-240 och 1/76 s. 7-13.
13. Folke Ström: Tro och sed i förkristen tid, Stockholm 1967, s. 205.
14. Augustinus: De Civitate Dei XVII 17f/ Encyclopedia of Religion and Ethics, London 1915, vol 8 s. 215.
15. Frank Hamel: Human Animals, England 1973, s. 75-76/Leubuscher: Ueber die Wehrwölfe und Thierverwandlungen in Mittelalter, 1850, s. 9-11.
16. Rossell Hope Robbins: The Encyclopedia of Witchcraft and Demonology, London 1967, s. 190-193.
17. Eliphas Levi: Mysteries of Magic, 1897, s. 237-238.
18. Dion Fortune: Psychic Self-defence, London 1971, s. 52-55.
19. Iris M Owen & Margaret Sparrow: Con-juring up Philip, 1976.
20. Nandor Fodor: The Unaccountable, New York 1968, s. 121-125.
21. John Keel: Operation Trojan Horse, London 1970, s. 253.
22. The Flying Roll I, s. 47, BSRA, California, USA 1976.

Red. kommentar:

Håkan Blomqvists presentation har med avsikt gjorts något 'provokativ' i syfte att väcka nya tankebanor. De 'energiväsen' HB talar om kan naturligtvis i sig vara 'rymdvarelser' för att nu vända på steken! Det vore märkligt om en avancerad civilisation (om den nu nått hit) inte hade större kunskaper om människans psykiska processer och kunde utnyttja detta för att förvillan eller positivt (?) förflytta det mänskliga tänkandet in i nya fåror.

AL

SÅG CARTER EN UFO?

Jimmy Carter fick kanske många marginal-röster under sin presidentkampanj genom sitt påpassliga avslöjande att han en gång sett en UFO. Men sanningen, som den nu avslöjas av UFO-forskaren Robert Sheaffer, skulle ha rest tvivelsmål om hans pålitlighet.

1973 skickade Carter en handskriven rapport till International UFO Bureau i Oklahoma City, där han beskrev den observation han sade sig ha gjort i oktober 1969. Enligt rapporten såg han UFO:n lågt på den västra kvällshimlen i Leary, Georgia, där han deltog i ett av Lions Clubs lokala möten.

Sheaffer fann bland Lions Clubs handlingar att Carters besök ägde rum den 6 jan 1969, inte i oktober som han tyckt sig minnas. Just den dagen fanns Venus starkt lysande på den sydvästliga delen av himlen där Carter lätt kunde ha sett den. Venus är naturligtvis inte så ljusstark som månen, inte heller närmar den sig och drar bort - men sådana, fantasifulla beskrivningar är typiska för feltolkningar av Venus.

Carter påstod i sin rapport att 10 vittnen sett UFO:t samtidigt som han själv, men Sheaffer kunde bara spåra en person som kom ihåg händelsen, presidenten i Leary's Lions Club 1969, Fred Hart, och inte ens han verkade imponerad. Hart sade sig ha ett svagt minne av att ha stått utomhus tillsammans med Carter och att man iakttagit ett ljus på himlen, men att han inte ansåg det vara något ovanligt.

"Flera felaktigheter i Carters rapport visar att inte ens ett vittnesmål från en blivande USA-president kan tas för vad det först synes vara då man undersöker UFO-rapporter", säger Shaefter i juli/augusti-numret av The Humanist.

Källa: New Scientist den 11/8 1977 s. 359. Shaefter är en skeptisk forskare som bl.a. hjälpt Philip Klass, se Klass' bok UFOs Explained.

RAY PALMER DÖD

Raymond A. Palmer avled den 15 augusti i år (1977), 67 år gammal. Han tillhörde den första generationen ufologer och

var fortfarande aktiv in i det sista. Palmer startade som science fiction-entusiast redan på 30-talet och redigerade bl.a. en tid den berömda Amazing Stories, där Richard Shaver's kontroversiella material först publicerades.

Som ufolog blev han känd bl.a. genom sin teori om att tefaten kommer från jordens inre, en teori som han med näbbar och klor försvarade i sin UFO-publication 'Flying Saucers'. Palmer var under ca 30 år en dynamisk, kontroversiell och betydande kraft inom UFO-rörelsen; med honom går ett stycke UFO-historia ur tiden.

SVENSK UFOLOGI

Gävle UFO-Förening presenteras i en stor artikel i Arbetarbladet den 21/6. Varannat söndagsdygn träffas man på Kungsberget i Järbo och spanar från ett brandbevakningstorn. Föreningsordföranden Roland Östrlund har varit amatörastronom i 13 år och förfogar över två reflektorer som används vid spaningarna. Träffarna är trivsamma med bl.a. dans och filmvisning.

Kalmar-Ölands UFO-Förening arrangerade den 17-19/6 ett sommarläger vid förenings bevakningstorn i Norra Möckleby på Öland. Representanter för landets föreningar inbjuds till ett liknande läger även nästa år. Föreningen har nu ett 50-tal medlemmar och ger ut en medlemstidning, UFO-Nytt, med 6-8 nr/år. Vid bevakningstornet i Norra Möckleby har man hyrt en klubbstuga om 3 rum och kök. (Barometern, 20/6 och 12/9).

UFO-Center i Olofström nattspanar varannan lördag vid Ättestupan vid Valhall. Man diskuterar, grillar korv och har det mysigt. Två gånger har man sökt bidrag för inköp av tält, teleskop och facklitteratur hos kommunens fritidsnämnd; men fått avslag. (Sydstran, 21/6).

Stig Aggestad från Eskilstuna, som på somrarna bor på Fogdö, anordnade den 27 aug. en info-kväll i Fogdö sockenstuga. Ett 30-tal ortsbor mötte upp då man visade UFO-Sveriges stillfilm. Efter filmen kunde publiken fråga ut en panel bestående av Thorvald Berthelsen, Carl-Anton Mattsson, Per Fork och Stig Aggestad. (Folket den 27 och 29/8).

Enköpings UFO-Förening som bildades i aug. 1976 har nu 50 medlemmar. I S:t Illiansskolan deltar ett tiotal elever i en UFO-studiecirkel som fritt valt arbete under föreningens ledning. (Enköp.-Posten, 28/7, 5/9). I oktober besökte föreningens ordf. Aaro Laine och kassör Ivar Karlsson Fjärdhundra CUF vid en sammankomst i Skattmansöstugan. Den 10 okt. besökte Thorvald Berthelsen föreningen vid ett info-möte i Korsängsskolas aula. Ett 80-tal, mest ungdomar, mötte upp för att lyssna. Den 11/11 visade föreningen UFO-Sveriges film i Sandbroskolan. (Enk.Posten, 6 och 11/10, 14/11).

Carl-Axel Jonzon talade under rubriken "UFO-vad är det?" vid Ödeshögs Rotaryklubbs träff den 21/7. (ÖC, 23/7).

Nyköpings UFO-Förening visade den 29/8 - 7/9 sin utställning på Oxelösunds bibliotek. Utställningen skall nu förbättras för att gå som vandringsutställning runt landet. I samband med Oxelösundsutställningen visades även oljemålningar av L.Ambjörn, Strömsund, som målar UFO-motiv. (Folket, 26/8, Söderm. Nyh. 30/8, 2/9).

Kjell Jonsson, AFU:s bibliotekarie, berättade om UFO och visade bilder vid en träff den 18/11 som arrangerats av ABF i Södertälje och De Dövas Förening. Framställningen tolkades till teckenspråk.

Henry Svensson, Mariestad, höll den 5/9 en föreläsning i Uddevalla, anordnad av Medborgarskolan. Man planerar studiecirkel i ämnet. (Uddevalla-Posten, 8/9). Den 3/10 berättade Svensson om UFO vid ett annat möte i Lerum. Ett 80-tal intresserade lyssnade. (Lerums Tidn., 10/9). Den 29/9 startade Svensson en studiecirkel i Töreboda i Medborgarskolans regi. (Mariestads-Tidn., 30/9). Den 18 nov. besökte Svensson Vara folkhögskola, där ca 25 åhörare lyssnade till hans föredrag. (Skarab.Läns Tidn., 19/11).

Leif Norr, studerande från Helsingborg, visade den 27/9 UFO-Sverige-filmen för eleverna vid Rönnowska skolan. "Vi är på väg bort från oreflekterat tänkande kring 'små gröna män', mot en mer kritisk kartläggning av iakttagelser", konstaterade han bl.a. i en intervju i (alltid UFO-kritiska..) Helsingborgs Dagblad den 2/10.

Sala Amatörförening för tvärvetenskap (SAT) ordnade den 28/9 en info-kväll

på fritidsgården Kvarnen. SAT bildades i okt 1976 och har nu 60-talet medlemmar. Ordf. är Mats Nilsson och sekreterare Anna-Nita Nilsson. I oktober gav man ut det första numret av medlemstidningen Saturnus. (Sala Alleh., 29/7, VLT, 1/11).

Storebro UFO-klubb bildades efter en liten förtextannonser i Vimmerby Tidning i oktober där intresserade efterlystes. Den 14/11 hölls konstituerande möte. Ordförande blev Sven-Olof Hultkvist, som för fyra år sedan var ordförande i gruppen UFO-Vimmerby. Vice ordf. blev Cenneth Gustavsson och sekr. Gull Johansson från Gullringen. (Vimmerby Tidn., 7/10 och 16/11).

Tommy Nilsson, 32-årig målare från Linna-ryd i Småland, var en av deltagarna i UFO-Sveriges fältforsarkurs i september. En UFO-observation i nov. 1976 väckte intresset och nu ämnar Tommy försöka få igång en UFO-grupp i Växjö. (Kronobergaren, 26/9, 8/10).

UFO-Sveriges fältforsarkurs den 23-25/9 på Lersättersgården utanför Kolsva i Västmanland har fått positiva kommentarer i många tidningar. 70 ufologer från Skellefteå till Göteborg instruerades. Vid utbildningen betonades betydelsen av ett ömsesidigt förhållande mellan UFO-grupper och en rapportering allmänhet. (VLT och Arboga Tidn, DN, 29/6 m.fl.).

Umeå UFO-Förening har bildats och till kontaktmän har utsetts Anders Edholm och Bertil Östlund. Ett 20-tal intresserade har hittills gått med i föreningen som är ansluten till UFO-Sverige. Till planerna hör en info-kväll och en studiecirkel. (Västerb.-Kuriren, 22/9).

Ludvika UFO-Förening som har ett 50-tal medlemmar, har under hösten arbetat med en serie info-möten. Den 8/10 höll man till på Ludvika gård och den 9/10 var turan kommen till Björsjö. Sammanlagt räknade man med att besöka ett 15-tal platser. (Dala-Dem., 22/9).

Lysékilsavdelningen av Sveriges Kyrkliga Studieförbund (SKS) startar under hösten en studiecirkel under rubriken UFO. (Lysekilsposten, 14/10).

Kramfors blir kanske nästa ort som får en UFO-förening. Stadsbiblioteket har märkt en starkt ökad efterfrågan på bl.a. UFO-litteratur och ordnar nu en särskilt avdelning för litteratur om rymden, SF, etc. Sex unga grabbar från staden samlar på intresserade för att få igång en förening. (Nya NORrland, 18/10).

Carlskrona Rymdsällskap bildades den 1 jan. 1975 och har idag 38 medlemmar som främst sysslar med seriös astronomi där man bl.a. hjälper yrkesastronomer. UFO ingår inte normalt i föreningens program, men man har samlat en del material om ämnet till föreningens SF-sektion. (Sydöstran, 20/10).

Zoran Maksic har den senaste tiden haft flera föredrag och visningar av UFO-Sverige-filmen på olika skolor i Norrköpingstrakten. (Norrk.Tidn., 1/11).

UFO-Center i Jönköping som bildades 1971 är 'still going strong'. Den 10/11 intervjuas dess ordf. Erik Wahlström i Smålands Folkblad. Han säger: - Nu har föreningen tyvärr inte så stort intresse längre... Men vi är något tiotal som träffas hos varandra varannan vecka och vi hälsar fler välkomna.

Jan-Ove Sundberg, frilansjournalist och författare, besökte nyligen Köpings UFO-Förening och intervjuades då av Bärgslagsbladet (10/11). Jan Ove har hela Sverige som arbetsfält, där han forskar i, och skriver om, alla slags "underligheter", bl.a. i Hemmets Journal. Jan Oves senaste projekt är en kortfilm om UFO som han tillsammans med 5 kompisar i den ideella föreningen Action filmproduction, arbetar med. Man skall under vintern spela in 3-4 ufonautobservationer. Från Värnamo gummitfabrik har man fått en 5 meter stor tefatsmodell som skall användas vid inspelningarna och man engagerar också utklädda barn i 8-9-årsåldern som 'ufonauter'. Premiär för filmen beräknas ske vid UFO-Sverige-stämman den 13/3.

Staffan Stigsjö intervjuas i en stor artikel i Affonbladet den 18/11.

Sandvikens IFO-Förening bildades den 16/11 med Jouko Säärelä, 14 år, som ordförande. Föreningen har 12 medlemmar med medelåldern 14 år. Man anser det vara klart att UFOs är identifierade som farkoster från främmande planeter, därför kallar man sig IFO-förening. (Gefle Dagblad, 19/11, Sandvikens Tidn., 18/11).

Mockfjärds Ungdoms UFO-klubb är en av de 25 föreningar i Gagnefs kommun som fått bidrag av fritidsnämnden. (Dala-Dem., 28/11).

Västervik besöktes den 29/11 av Thorvald Berthelsen som Informerade ett 100-tal intresserade. Programmet arrangerades av Medborgarskolan samt Stellan Streiffert och Thomas Brage. (Väst.-Dem., 30/11).

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
o ARTIKLAR I SVENSK PRESS o
oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Den förkroppsligade ovederhäftigheten.
Göran Bengtsson avslutade den 4/6 debatten i Sydsv.Dagbl. med att bemöta Stigsjö's och Magnussons tidigare inlägg:
"Av Hyneks redovisning framgår att de 1.356 även kommenterat olika föreslagna förklaringsmodeller..3 % är beredda att fästa något avseende vid 'alien device' ...inget särskilt förintande resultat, eller hur?...Inte vet jag om Stigsjö medvetet ljugar med statistik..eller om han sin vana trogen stöder sig på..tidningsnotiser. Han är helt enkelt sådan, och sådana är hans 'fakta'. Han kan inte ta i något utan att det blir fel. Han är den förkroppsligade ovederhäftigheten. Q e d.
...Till Stigsjö'stollarna räknar jag inte Magnusson..Vad som helst tror han ändå inte på.."

Vi har sett kulblixten! Åtta vittnesskildringar presenteras i ICA-Kuriren nr 26-27 (den 30/6 1977).

Artikelserie om UFO i Nordv.Skånes Tidningar, sammanställd av red. Ove Torgny (forts.). Avsnitt den 10/6 (Gotlandsfallet, Domsten, etc), 8/7 (Gösta Rehn), 5/8 (intervju med Ebba Emricsson, Förslöv, som förespråkar en spiritualistisk UFO-tolkning), 12/9 (Martin Johnsson), 14/9 (Bertil Anders Lindblad).

Mitt liv förändrades sen jag mötte Uri Geller! Susanne Hoböhm intervjuar i Året Runt nr 23/77 Lars Wahlberg, stockholmare med intresse för UFO och personliga intryck av möten med Geller.

Första internationella konferensen om UFO: 15 milj amerikaner har sett "flygande tefat"... TT-Reuter-artikel om Chicago-konferensen som anordnats av tidskriften Fate. Deltagarna Allen Hynek, James Harder, Kenneth Arnold och Betty Hill intervjuas. Publicerad i många tidningar fr.o.m. 1/7.

Behandlar tefatsfolket människorna som myror? Recension av Stigsjö's och Ryans böcker, förf. av red. K.E.Almared, Norrköp. Tidningar, 1/8: "Men hur det är får vi nog bara jobba med de tusentals 'mindre' problem vi arma jordmänniskor har att lösa... En del av UFO-snacket hör mest hemma inom science fiction".

Cigarrerna blir tefat..., artikel av Arne Karsberg med anl. av fenomenets 30-årsjubileum, Dagens Nyh., 2/8: "Det är de allra mest överdrivna fantasifostren som främst

hindrar de allvarligt syftande personer-na att få genomföra sina undersökningar..i och med att utomjordiskt liv blev rumsrent i de vetenskapliga hörsalarna så blev också kraven på vetenskaplig kontroll betydligt hårdare än tidigare.. "Tefats"-iakttagelser rasade samman på löpande band..Det mycket goda hade detta emellertid med sig att hela "tefats-rörelsen" nycktrade till..."

Var det flygande tefat som astronauterna fotograferade i rymden? Artikel av Anders Palm i Saxons nr 38/77: "I sina mycket uppmärksammade memoarer, "Return to Earth", berättar Buzz Aldrin hur han, Neil Armstrong och Mike Collins, upptäckte ett UFO då Apollo 11 var på väg mot månen.. De tre astronauterna..konfererade om vad de borde göra. Till sist beslöt de sig för att inte meddela något om tefatet till jorden. Risker var alltför stor, ansåg de, att UFO-loger och massmedia skulle blåsa upp händelsen till orimliga proportioner".

Flygande tefat - finns dom? Artikel i Smålandsposten den 10/8 av Erick Karlsson som behandlar temat utifrån vad man vet om möjligheterna till liv och kommunikation i rymden.

Gud i himmelen och de flygande tefaten. Signaturen T.N. tar i EFS/Budbäraren (org. f. Evang.Fosterl.stiftelsen) upp Carl-Axel Jonzons ledare i UFO-Inf. nr 4/77.

Trettio år med flygande tefat. Artikel i Ny Teknik nr 31/77, författad av Jens Busch. Intervjuer med Thorvald Berthelsen och Sture Wickerts.

Både USA och Sovjet hemligstämplar UFOs? Recension av Stigsjöös bok, författad av Rolf Sörensen och publ. i Gefle Dagblad den 19/9: "Jag tycker att... Stigsjöös bok till stora delar är en skakande och skrämmande läsning. Men den bör inte avhålla någon från att ta del av innehållet. Till och med en skeptiker måste ju se allvarligt på det engagemang flera länders regeringar och militärer visar..."

UFO 30-årsjubilerar: I Sverige observeras årligen 10 till 15 rymdfarkoster. Presentation av Boris Jungkvist och hans bok författad av Eva Backelin, publicerad i en lång rad tidningar, första klipp från Arvika Nyheter den 23/9.

Andrew Walter är professorn i dragspels-gänget. Artikel av Sven Wallin publ. i Östersunds-Posten den 1/10. "Omvändel-

sen kom 1949..i Köpenhamn..Han köpte en engelsk bok om flygande tefat. Den tog tre dagar att riktigt smälta och nu hittar man hundratals volymer - mest på engelska - om just tefat... är det något man inte skall skoja om så är det sådana här frågor..."

NASA:s raketexpert: UFO har en bas utanför jorden. Rolf Sörensen anmäler i Gefle Dagblad den 4/10 Jungkvists bok: "När jag nu för andra gången i höst åtar mig att recensera en bok om UFO..är det därför att denna senaste bok förevisar ett helt unikt material. Att bara skriva ett vanligt omdöme om..Jungkvists bok förefaller mig därför mindre angeläget, än att med diverse utdrag visa hur skakande väldokumenterat innehållet är".

En fantastisk verklighet? Recension av Jungkvists bok i Sölvesb.-Tidn. den 5 okt, förf. av Calle Mathisson: "Förutom Gösta Rehns böcker är Jungkvists den absolut bästa inom UFO-genren som skrivits av någon svensk. Han höjer sig markant över andra UFO-skribenter..Han förklarar, anger källor, relaterar händelser på ett sådant sätt att läsaren själv får utrymme att bilda sig en egen uppfattning".

UFO-forskare besvarar 'sensationsartikeln': Flygande Tefats-fantaster kontra amatör UFO-loger. Öve Lewitzki går i Karlskoga Tidn den 5/10 i debatt med Boris Jungkvist med anl. av Eva Backlins artikel (se ovan): "Artikeln bygger på en utsaga av..Jungkvist som utger sig för att vara seriös UFO-forskare. Som sådan påstår han sig veta att UFOs är utomjordiska farkoster.. Hur kan man som seriös UFO-forskare.. skriva under på ovan nämnda påståenden.. vi vet absolut inte var de kommer ifrån".

En bok för alla UFO-intresserade. Artikel av sign. Lennart P. i Smålands Folkblad den 7/10: "Jungkvist..sitter inne med ett överväldigande material..Jag kan utan tvekan säga att J...jobbat hårt för att samla fakta till denna bok..."

Hur rimligt är det med besök av tefat? Anmälan av Sagan's 'The Cosmic Connection' samt Stigsjöös och Jungkvists böcker, förf. av Torgny Jonsson, Östersunds-Posten den 12/10: "Böckerna..(om UFO)..lämnar åtminstone mig oberörd..som en ateist efter bibelstudier..varför måste man söka sig till den minst rimliga förklaringen..Med all respekt för Stigsjö och Jungkvist..såg jag hellre att Zin-

dermans översatte. "Sagans briljanta och fantasieggande bok".

Små gröna män... Inlägg av Rubert Siemerling i GHT den 21/10. Siemerling skriver om Stigsjöös "Tefatsfolket - vänner eller fiender?": "Källkritiken är.. eftersatt.. Källforskningen är så enkel, om man bara vill ägna sig åt den .. Vi har professorer i praktisk och teoretisk filosofi samt i tvärvetenskap. Kunde de ej uppmuntra sina forskningsstudenter att ta itu med ufologin?"

Ytlig bok om UFO Håkan Boström anmäler Jungkvists bok i GT den 23/10: "Om Jungkvist istället hade trängt djupare in i ett mindre antal intressanta observationer så hade boken vunnit mycket på det... En bok endast för dem som vill ha en ytlig uppfattning om omfattningen av UFO-mysteriet".

Besökare från främmande planeter? Sign. V.J.D. recenserar Jungkvists bok i Örebro-Kuriren den 26/10: "Innehållet i boken är fängslande och fantastiskt - och dokumenterat".

Flygande tefat är lätta att krossa! Sigge Bock, präst i Kungsör och gammal 10.000-kronors-vinnare, skriver om UFO i Bärgslagsbladet den 27/10: "Flygande tefat är som knark..vanföreställningarna frodas..När man sparkar ut kyrkans gamla, sunda tro, då kommer det en flod av vidskepelse in istället". Debattsvar av Thorvald Berthelsen i samma tidning den 1/11.

Framtidens luftskepp - ett flygande tefat. Artikel av Douglas Murray i Teknik för Alla nr 11/77. En engelsman, Malcolm Wren, satsar på utvecklingen av en ny typ av luftskepp som till formen liknar ett 'flygande tefat'.

Skillingaryds-tefatet - var det bara en bluff? Jönk.-Posten skriver den 2/11 om GICOFFs senast publicerade undersökning av Thörns foto: "Skillingarydsbon är numera bosatt i Jönköping. Vi kontaktade honom, men han ville inte kommentera saken?".

Pilotrapporter om UFO - svåra att vifta bort! Duff Deutgen anmäler i NSD den 3/11 Jungkvists bok: "Boken är något av en stridsskrift mot kallsinniga myndigheter och massmedia, lättläst och upplysande, men något naiv i sin hyllning av svenska tefatsprofeten K.Gösta Rehn".

Det hände i Trehörningsjö:..och plötsligt såg jag tre grå varelser i rymd-

dräkt. Artikel i Örnsköldsviks Allehanda den 20/10 om Kurt Nilssons observation av humanoider den 18 okt. på kvällen. Uppföljning följande dag (21/10) med sammanställning över andra fenomen och observationer samt en krönika av sign. O.N. (Olle Norell?).

Den nya ockultismen. Gunnar Hillerdal, rektor vid Växjö katedralskola, fortsätter sin kritik av bl.a. UFO-rörelsen, nu i Svensk Tidskrift (oberoende konservativ debattidskrift); nr 8/77: "Mot-säger man de UFO-troende offentligt i en tidning, kan man räkna med att få åtskilliga insändare på halsen..UFO-tron är en märklig variant av ockultism... Sven Magnusson...antingen driver med sina läsare eller också presenterar han med sin "teori om den psykofysiska glidningen" ett förklaringsförsök av samma klass som 1700-talets idéer om häxors blåkullafärder".

Recension av Stigsjöös bok i Bokrevy (Bibliotekstjänsts organ) nr 2/77, författad av Roland Alderberth: "Delvis lider väl boken av ett fel som ofta drabbar en författare som kan alltför mycket om den sak han skildrar, nämligen den sortens komprimering som kräver en hel del förkunskaper också av läsaren. För den redan tefatsintresserade är Staffan Stigsjöös tredje bok förvisso något av en guldgruva den också".

Blixt Gordon inspirerade USA:s senaste stjärnfilmare Anders Björkman berättar i Expressen den 11/11 om Steven Spielbergs kommande film: "...den har kostat..närmare 100 milj. kronor.. har utnämnts till den hemligaste i filmhistorien.. Spielberg säger: ...Jag vill att det skall kännas som om det hände igår.

Varning! Snart kommer tefaten. Björkman fortsätter i Expr. den 18/11: "Dreyfus.. gör huvudrollen..Han kommer i kontakt med UFO:s och så småningom med en fransk vetenskapsman som samlar uppgifter.. De når .."närkontakt av tredje graden"..Filmen handlar också om människans rädsla för att rapportera.. att bli betraktade som dårar.. (Filmen handlar inte om krig.. Den handlar om vänskap och om musiken, tonerna som en universell kontaktform mellan alla sorters varelser".

UFO-iter vädrar morgonluft. Viljam Wikström refererar ur Jungkvists bok i Arbetarbladet den 19/11.

OFICIELL FRANSK UFO-STUDIE

GEPAN (Groupement d'Etude des Phenomenes Aerospatiaux Non identifies) är arbetsnamnet på ett officiellt franskt UFO-undersökningsprojekt som 1 maj 1977 startades av det franska centret för rymdforskning (C.N.E.S.) - motsvarigheten till NASA. Till chef för projektet har utsetts dr Claude Poher, välkänd för sina data-statistiska studier och för forskning omkring MHD-drift (magnet-hydrodynamik, se GICOFF-Inf. nr 1/77 och UFO-Inf. nr 6/77). Poher kommer att arbeta heltid för projektet och assisteras av forskare från bl.a. de franska meteorologiska och astrofysiska instituten samt olika universitet. "Med Poher som ledare", kommenterar J.Allen Hynek, "kan det omöjliga bli en ny Condon-kommitté". (Källa: IUR, Sept och Oct 1977).

..OCH NASA GÖR PRELIMINÄRA STUDIER

Bl.a. president Carters öppna intresse för UFO:s har gett Vita huset mängder av förfrågningar. Man har nu bett NASA att bilda 'en liten panel' för att undersöka om något signifikant inträffat på området sedan Condon-rapporten publicerades 1969. NASA har visat intresse för saken genom att vilja tillsätta en projektledare. Dr. Richard Henry, bl.a. rådgivare till vissa civila UFO-organisationer, uppges ha varit aktuell för posten. I svensk press har dock en viss Dave Williamsson, "chef för avdelningen speciella projekt", uttalat sig negativt om möjligheterna att finna nya, mätbara bevis. Williamsson sägs ingå i den grupp som tillsatts, och som skall ge Vita huset sin rekommendation före årets slut. (Källor: Intern. UFO Reporter, Oct, 1977; Aftonbladet, 26/11).

STÖD A.F.U.

